

Publicerad 2010-09-09 20:34 av Lena Själsöga Keijser

till sluta

till sluta

val

höljde hon sitt bröst

sitt ansikte

sitt

allt

vände hågen

om

ja det sägs att jag är vacker

av närvarande

nära

av den så kallade synliga världen

av den så kallade osynliga

säg då

varför

mina händer är tomma

varför mannen flyr

lämnar

skyr

mig

varför min make

ej är

hos mig

varför vi ej är hos varandra

ja – jag vet att vacker är flerdimensionellt

säg inte att jag är vacker

och

hur

hur

skall jag kunna säga att jag är vacker

livet visar mig annat

det hände sig i en krets av vandringsstråkar

en sträng brast

i följet

bar de hennes bild

hon böjde ansiktet

ögonen omslöt

bröstat

två järnbeslagna portar glida ljudlöst upp

obemärkt lyftes händerna i

ett försök att stänga

sjönk i uppgivelsejussfyllnad

innanför sköljde hjärtsolens uppstigan

hon bugade själen

ödmjukt

hon svek aldrig mer

sin väg

vadhelst angrep hennes tillförsikt

steg hon närmre

in

tolv bevingade

sitta i

hasseln

plockar rädslans bär

befriar kärnor

spirar

i jordmull

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten